

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'EDUCACIÓ, RECERCA I CULTURA DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 353-1992

Fq.Con.núm. 33/27

X legislatura

Any 2022

Núm. 72

Presidència del Sr. Joan Mascaró i Bosch

Sessió celebrada dia 24 de març de 2022

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) **RGE núm. 6544/21**, dels Grups Parlamentaris Unidas Podemos, Socialista i MÉS per Mallorca, relativa a laïcitat. . . . . [1166](#)
  - 2) **RGE núm. 6637/21**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a millora dels cicles d'FP. . . . . [1164](#)
-

EL SR. PRESIDENT:

Bona tarda, senyores i senyors diputades. Començarem la sessió d'avui i, en primer lloc, els demanaria si es produeixen substitucions.

LA SRA. CANO I JUAN.

Sí, Sr. President, Silvia Cano substitueix Carles Bona.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Sergio Rodríguez substitueix a Jorge Campos.

LA SRA. CABRERA I ROSELLÓ:

Sr. President, Salomé Cabrera substitueix Isabel Borrás.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord, gràcies. Passarem a l'únic punt de l'ordre del dia d'avui que consisteix en el debat de les proposicions no de llei RGE núm. 6544/21 i 6637/21.

Començarem el debat per la Proposició no de llei RGE núm. 6544/21, dels Grups Parlamentaris Unidas Podemos, Socialista i MÉS per Mallorca, relativa a laïcitat.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Ah!, sí, disculpin. Es proposava des del Grup Parlamentari Popular una alteració de l'ordre del dia d'avui. Hi ha grups parlamentaris que hi tinguin inconvenient? D'acord.

2) Proposició no de llei RGE núm. 6637/21, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a millora dels cicles d'FP.

Per tant, passariem, com a primer punt de l'ordre del dia, a la Proposició RGE núm. 6537/21, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millora dels cicles de formació professional, per a la seva defensa, té la paraula la Sra. Cabrera.

LA SRA. CABRERA I ROSELLÓ:

Gràcies, Sr. President. Gràcies a tots els grups per accedir a aquest canvi.

Bé, debatem avui aquesta iniciativa amb la qual reivindicam millores per als cicles formatius d'FP, en particular per a Menorca, una iniciativa que, encara que faci vuit mesos que es va enregistrar, considerem que encara es troba vigent. Durant aquests darrers mesos, bé, en realitat any o any i mig ja, hem pogut veure estudis que alertaven dels efectes negatius de la crisi sanitària que podrien tenir a curt i a llarg termini sobre els estudiants, especialment els més pròxims a la incorporació d'un mercat laboral molt castigat.

Les actuals xifres de desocupació juvenil, encara que s'observa una petita recuperació, continuen essent massa elevades i, junt amb la debilitat del mercat de treball, fan reflexionar sobre on es troben els nínxols de mercat menys

explotats i, en conseqüència, poder considerar la necessitat d'una revisió dels cicles formatius d'FP amb l'objectiu d'aconseguir-ne una major adequació a les necessitats productives i evitar ineficiències com la sobrecapacitació o la falta de perfils específics.

Som conscients que és un objectiu compartit a nivell general, encara que també és cert que manca millorar en aquest sentit, vull recordar que el Partit Popular va presentar una iniciativa en el Consell Insular de Menorca, el gener d'enguany, del 2022, que va ser aprovada per unanimitat, en la qual es demanava l'increment de places d'auxiliars, per exemple, es demanava l'increment de places auxiliars de geriatria i gerontologia per a aquest proper curs, ja que hi ha una mancança important i problemes de personal. Per tant, creiem que a nivell general i a nivell social i polític hi ha una clara voluntat de poder millorar.

En aquest sentit, presentem aquesta proposta on demanem al Govern, en el nostre primer punt, revisar les ofertes educatives per a Menorca en els seus diferents graus de manera que s'avanci en la millora del sistema de formació professional perquè, en la mesura que sigui possible, tendeixi a la implantació de la continuïtat entre els nivells dels cicles formatius i també a la incorporació d'una nova oferta formativa d'FP innovadora i adaptada a les necessitats tant de alumnes com del mercat laboral.

Sabem que posar en marxa nous cicles d'FP no és senzill, però considerem que és necessari fer un esforç o almenys estudiar aquestes possibilitats, fa falta una aposta educativa que s'adapti a les nostres demandes.

Al segon punt demanem estudiar la possibilitat d'augmentar les places als cicles formatius en el cas que es produeixi un increment considerable de matrícules aquest proper curs. Partim de la base que el proper curs, el juliol del 2021, quan es va presentar aquesta iniciativa, era un, i ara parlem d'un altre, però que creiem que és igualment aplicable; de fet, el curs 20-21 vam veure un increment de les xifres d'accés a FP, suposem que a causa de la pandèmia, lògicament. La demanda aquesta continua, de tal manera que a l'inici d'aquest curs s'han produït ja situacions com que per a FP nàutica, famílies de Menorca han hagut d'enviar a la península els seus fills per no trobar places, la qual cosa doncs, lògicament, genera un problema important.

Vull dir que la formació professional dual es va posar, com tothom sap, en marxa de manera pionera a nivell nacional a les Illes Balears el 2013, amb un govern del Partit Popular, i des de llavors es va estendre a altres comunitats autònomes com una fórmula d'èxit i innovadora; de fet, s'ha demostrat, fins al moment, les seves àmplies bondats en augmentar les expectatives d'accés al mercat laboral i aconseguir també implicar el sector empresarial en el desenvolupament d'aquests programes educatius, la qual cosa a Menorca necessita un especial esforç per les seves circumstàncies i dimensions de la nostra illa.

Per tant, i com a tercer punt, instam el Govern balear a incrementar fer feina en aquesta línia, incrementar oportunitats dels alumnes de Menorca, mitjançant un sistema de formació

professional dual, que és una de les grans mancances que patim a les nostres illes, a la nostra illa.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cabrera. En torn de fixació de posicions, pel Grup Unidas Podemos té la paraula la Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I CAMACHO:

Muchas gracias. Nosotras votaremos que sí, voy a ser breve. Es bastante sensata la propuesta del Partido Popular, habla de implantación de la continuidad entre los niveles de los ciclos formativos; habla de aumentar las plazas cuando haya un incremento considerable de matrículas, y eso está claro que tenemos que tender a aceptar a todas las personas que quieran formarse, tenemos que tender a ampliar todas las plazas, no sólo en FP, también, por ejemplo, en el máster de grado de profesorado, que hace mucha falta.

Y, por último, pues respeto al modelo dual, la formación en el centro de trabajo esperamos que esto no se convierta después en lo que ha venido siendo hasta ahora, contrato precario para la gente joven.

Con lo cual, sin más, votaremos que sí. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Santiago. Pel Grup Ciutadans, té la paraula la Sra. Guasp.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

Gràcies, president. Avanzar el voto favorable del Grupo Parlamentario Ciudadanos a esta proposición no de ley. Recordar que siempre desde Ciudadanos hemos defendido la necesidad de mejorar la formación profesional y queremos convertir la FP en un itinerario complementario y de igual valor a la educación universitaria, habilitando para ello pasarelas además que faciliten el paso de los grados de FP a los grados universitarios.

Estoy completamente de acuerdo, también en iniciativas que ha presentado mi grupo parlamentario y a modo de enmiendas a la Ley de educación, en facilitar y promover, mejor dicho, que esa, y lo ha comentado la Sra. Cabrera, pues aumentar las titulaciones, los grados de FP a titulaciones científicas, tecnológicas, correspondientes a sectores estratégicos o nuevos sectores emergentes, y yo añado, como podría ser la formación nauticopesquera o de las energías renovables, que muchas veces estamos hablando en este parlament y debemos implementarlo, convertirlo en titulaciones de FP. Eso es lo primero que debería estar haciendo este govern.

Decir a modo informativo también que, y recordarlo, votamos en esta comisión en 2020, el 21 de mayo, una proposición de los grupos que dan apoyo al Gobierno en la que instábamos al Govern de les Illes Balears a impulsar una campaña para promocionar y difundir la oferta formativa de

formación profesional para los cursos 2020-2021, nosotros votamos a favor -como no puede ser de otra manera-, si bien, pues, vemos que ahora el problema que tenemos, y sobre todo en la isla de Menorca, son esas listas de espera que conocemos en julio del año pasado, por eso esta PNL bien traída del Grupo Parlamentario Popular, en la que 276 personas se quedaban en listas de espera en las titulaciones que ellos habían preferido y en las que se habían inscrito. Consideramos que se debe hacer mayor esfuerzo para garantizar que esa demanda tenga la oferta por parte de la Conselleria de Educación.

Y sobre el punto 3, desde Ciudadanos siempre hemos apostado por el modelo dual, si bien también sabemos y conocemos la problemática que hay en la isla de Menorca, porque hay falta de empresas interesadas en modelo dual. Creo que en eso también hay que poner todos los esfuerzos necesarios de este Govern, quizá con un acompañamiento con la Cámara de Comercio de Menorca podría ser una de las soluciones. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Guasp. Pel Grup MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Mas.

EL SR. MAS I TUGORES:

Sí, gràcies, president, diputades, diputats. Nosaltres votarem a favor de la proposta. Com saben, sempre que arriben aquí propostes per millorar la formació professional, per fer-la arribar a més gent, per augmentar cicles, sempre nosaltres hi estam a favor, sempre nosaltres hi votam a favor, entre d'altres coses, perquè creiem que la formació professional és una de les millors fórmules que hi ha per arribar al mercat laboral.

Per tant, endavant i, ja dic, votarem a favor de la proposta.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Mas. El Grup VOX-Actua Balears no assisteix en aquest moment, per tant, té la paraula El Pi, té la paraula la Sra. Pons.

LA SRA. PONS I SALOM:

Gràcies, Sr. President. Nosaltres volem dir que votarem a favor d'aquesta iniciativa, de fet, de formació professional i de formació professional dual, hem fet diferents iniciatives, fins i tot esmenes als pressuposts que, per cert, se'ns han aprovat, cosa que ens va fer moltíssima il·lusió.

I vull dir que hi ha una proposició no de llei que ja va quedar aprovada s'aquest Grup Parlamentari El Pi, l'11 de juny del 2020, que parlava precisament de la formació professional, de la formació professional dual, i de com les empreses de les Illes, o el Govern, adaptaria estudis de formació a les necessitats reals de les empreses, com fan altres comunitats autònomes, és a dir, per ajustar els estudis a les necessitats del teixit productiu d'aquesta comunitat.

Així que el nostre vot és favorable. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Pons. Pel Grup Mixt, té la paraula la Sra. Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

També votarem a favor d'aquesta iniciativa. Pensam que aquesta FP dual dona unes eines per encaixar en el mercat, perquè ja que combinen aquests coneixements teòrics amb l'experiència pràctica. Així que tot el que sigui fomentar l'aprenentatge i la feina tindrà el nostre vot a favor.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Font. I pel Grup Socialista té la paraula el Sr. Casanova.

EL SR. CASANOVA I PEIRÓ:

Moltes gràcies, president. Bé, nosaltres hem de dir que des del Grup Socialista també votarem a favor d'aquesta iniciativa. Nosaltres consideram -i sempre hem considerat- que l'FP és una sortida adaptada i adequada, hem vist com en els darrers moments l'FP ha estat una eina per augmentar l'ocupabilitat.

I vull dir que això que es planteja aquí, curiosament, és el que persegueix també la nova llei de formació professional la qual persegueix una formació de qualitat, una formació adequada, que estigui totalment adequada a les necessitats del sistema productiu, perquè al final la formació professional és una sortida professional per a les persones, però també és el nínxol de mà d'obra per a les empreses i el teixit productiu, per tant, adaptar l'oferta a la demanda del teixit productiu és imprescindible, i per això hi ha observatoris de formació professional que ho fan.

Aquesta llei d'FP també intenta reorganitzar tot el sistema, i aquesta llei també consolida la formació professional dual com la formació professional més ampla que s'ha d'impartir a tot el territori de l'Estat.

Per tant, nosaltres consideram que tot el que demana aquesta PNL és el que està inclòs a la llei, llei que, curiosament, es va aprovar ahir, per tant, l'actualitat de la PNL és més que rabiosa, però, curiosament, llei a la qual el Partit Popular va votar en contra, va votar en contra de la generalització i la consolidació de l'FP dual, que després ho demana aquí, és una mica..., una mica contrari, el que demana per un costat i el que fa en altres bandes.

Però, bé, dit això, hem de dir que votarem a favor perquè consideram que l'oferta sempre ha d'estar adaptada a les necessitats, que és el que es demana aquí, s'adaptarà a la demanda, però també s'ha de fer en funció de les necessitats d'aquell moment, però de les necessitats també de les empreses, de les instal·lacions i de l'ocupabilitat, perquè la finalitat de l'FP és donar una formació a les persones però també augmentar l'ocupabilitat d'aquestes persones, si la

demanda que es fa no augmenta la seva ocupabilitat (...). Per tant, crec que és important i s'ha de fer.

Vull dir que per part de la conselleria es fa i la prova més clara és que ahir es va anunciar que es farà, per part de la Fundació Laboral de la Construcció, una formació professional de construcció a l'illa d'Eivissa, això vol dir que hi ha una demanda i, per tant, se cerquen les maneres.

De tota manera, crec que és una PNL que aporta, que demana coses que són molt sensates, que ja seran a la nova llei i que la nova llei el que farà serà reforçar el que es demana. Per tant, ho votarem a favor.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Casanova. Escoltats els portaveus, entenc que podem donar per aprovada la proposta per unanimitat. Ai, disculpin, sí..., per contradiccions, el grup proponent, té la paraula la Sra. Cabrera.

LA SRA. CABRERA I ROSELLÓ:

Gràcies...

EL SR. PRESIDENT:

Ja me'n anava a la votació...

LA SRA. CABRERA I ROSELLÓ:

No, simplement vull agrair el vot favorable de tots els grups, unanimitat, i bé, simplement confiar que aquesta unanimitat i aquest sentiment i voluntat comuna de tirar endavant el tema de la formació professional sigui una realitat en el curs que ve.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord, Sra. Cabrera. Com deia abans de la seva intervenció, pens que podem donar per aprovada la proposta, per unanimitat. D'acord.

1) Proposició no de llei RGE núm. 6544/21, presentada pels Grups Parlamentaris Unidas Podemos, Socialista i MÉS per Mallorca, relativa a laïcitat.

Passarem així, idò, a la següent proposició, la RGE núm. 6544/21, dels Grups Parlamentaris Unidas Podemos, Socialista i MÉS per Mallorca, relativa a laïcitat. Per a la seva defensa, pel Grup Unidas Podemos, té la paraula la Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I CAMACHO:

Gracias. La laicidad es una seña de identidad, consustancial a la soberanía del poder civil, a la libertad individual y también a la democracia. Numerosas reivindicaciones históricas, como la libertad de conciencia y la libertad de culto, la secularización

de los cementerios, el matrimonio civil, el divorcio, la libertad de investigación, la educación laica y la no imposición de la religión católica en la enseñanza, o la coeducación, son precisamente conquistas de la lucha histórica por la laicidad, que es un patrimonio compartido para la inmensa mayoría de la gente.

Laicidad implica igualdad de derechos y eso va a impedir cualquier privilegio público según las condiciones personales, y también esto requiere de la universalidad de la acción pública para evitar discriminaciones de cualquier tipo. El Estado no puede discriminar a sus ciudadanos ni a sus ciudadanas por motivos religiosos, tiene que garantizar la libertad y la igualdad en el ejercicio de la libertad de conciencia, religiosa y de culto.

Si en 1978, cuando se aprobó la Constitución Española, el porcentaje de españoles y españolas que se consideraban católicos era prácticamente el 90,5%, la última encuesta de marzo de 2020, según el barómetro del CIS, en marzo del 2021, decía que un 65,3% de los encuestados aseguró que nunca iba misa o casi nunca iba a misa; en 1983, solamente lo afirmaba un 22,2%. Las personas católicas practicantes se mantienen inmóviles en un 19,5%, mientras que los no creyentes, los ateos, los agnósticos, suman ya el 36,1% de la población de este país, el 37,6 de los menores de 24 años se declaran católicos, y entre la franja de edad de los jóvenes de 25 a los 34 solo el 39,2.

Lo cierto es que tenemos que asumir nuevos retos como comunidad autónoma, nuevos retos como país que mejoren la idea de la democracia, mientras el Estado siga abrazando a la Iglesia y las religiones no habrá, no podremos hablar de una democracia plena.

La dictadura franquista impulso los colegios religiosos y la religión católica obligatoria a todos los centros escolares del Estado, el resto de convicciones y religiones fueron perseguidas.

Los acuerdos del Estado español con la Santa Sede en 1979 son la base legal que pone en duda esa famosa aconfesionalidad formal, que está a su vez también promulgada en la Constitución, en los artículos 16.1 i 16.3. Estos acuerdos otorgaron a la Iglesia Católica numerosos beneficios, numerosos privilegios en asuntos tan importantes como jurídicos, culturales, económicos y también sobre las Fuerzas Armadas, y, por supuesto, también la Iglesia tenía muchísimo poder en el ámbito educativo.

Las convicciones de conciencia religiosas, agnósticas o ateas son un ejercicio de la libertad individual y, por tanto, forman parte del ámbito privado de las personas. Este país merece libertad en las aulas, libertad también en las iglesias, dos asuntos que deben separarse y permitirse cada uno en su lugar: la escuela pública, para convertirnos en personas comprometidas con el entorno; los lugares de culto, para profesar con total libertad la religión que se profese.

La escuela tiene que ser al fin y al cabo un espacio laico donde se desarrolle el pensamiento, la creatividad y el espíritu crítico en libertad. La coherencia de una democracia constitucional exige un compromiso firme con la laicidad del

Estado, y así tendría también que figurar explícitamente en la Constitución, pero lo cierto es que esto no ocurre así.

Por eso, esta iniciativa que presentamos hoy. La sociedad española es plural y poco a poco se ha ido secularizado, es evidente, sobre todo entre la población de menor edad, y esto es una cuestión de voluntad política, hay que avanzar en la laicidad de las instituciones del Estado y del aprendizaje en particular. Consideramos que retirar las religiones de las escuelas públicas es avanzar en democracia y en el futuro que este país merece.

Y, por eso, proponemos estos tres puntos en la iniciativa: instando al Gobierno estatal a denunciar el concordato con la Santa Sede, dejar sin efectos los acuerdos de 1953, cuando regía el régimen franquista entre el Vaticano y la Iglesia; también, los acuerdos con la Iglesia modificarlos por un nuevo acuerdo bilateral, que se base en los principios de laicidad, igualdad entre hombres y mujeres y que vaya en coherencia con la condición aconfesional de España, que precisamente recoge la Constitución; y, por último, pues, liberar la enseñanza de las religiones, de todas las religiones, -repito- de todas las religiones de las escuelas sostenidas con fondos públicos modificando la legislación y los acuerdos pertinentes.

Esperamos que los partidos aquí presentes voten a favor del futuro amplio, del futuro luminoso que merece este país y su democracia.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Santiago. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Cano.

LA SRA CANO I JUAN:

Gràcies, president. La llibertat de consciència i de culte, la secularització dels cementiris, el matrimoni civil, el divorci, la llibertat d'investigació, la no imposició de la religió catòlica, l'ensenyament, la coeducació, el matrimoni entre persones del mateix sexe, les lleis contra la violència de gènere o el dret a una mort digna són conquestes de la lluita històrica per la laïcitat i patrimoni compartit per la immensa majoria de la ciutadania, malgrat la resistència de determinats sectors conservadors.

La nostra societat ha canviat molt a causa del procés de secularització i això ens permet en aquests moments abordar una reflexió serena, un debat sobre com podem seguir avançant en les conquestes de la laïcitat.

La Constitució del 1978 parteix de l'explícita aconfesionalitat de l'Estat. Això no obstant, es contradiu amb una pràctica en la qual es conserven inèrcies del més pur estil d'estat confessional, amb una referència nominal a l'Església catòlica que és una manifesta lesió al principi d'equitat laica, doncs consagra amb rang constitucional una determinada pertinença religiosa que dona lloc a una forma d'església establerta. Amb paraules de Javier Otaola, al seu llibre *Laicidad: una estrategia para la libertad*, es fa un

paral·lelisme com si dins l'àmbit de la llibertat dels partits la Constitució declaràs: "Es reconeix la llibertat d'associació política al Partit Comunista d'Espanya i a tota la resta que es creïn", i això, perquè en el moment constituent el Partit Comunista hagués tengut un major nombre de militants.

Els acords de l'Estat espanyol amb la Santa Seu, del 3 de gener del 1979, també posen en entredit l'aconfessionalitat formal promulgada a la Constitució, als articles 16.1 i 16.3, de la Constitució: el primer diu: "*Se garantiza la libertad ideológica, religiosa y de culto de los individuos y las comunidades sin más limitación en sus manifestaciones que la necesaria para el mantenimiento del orden público protegido por la ley*", i el 16.3: "*Ninguna confesión tendrá carácter estatal*".

Aquests acords varen atorgar a l'Església catòlica nombrosos beneficis i privilegis en assumptes jurídics, culturals, fiscals, econòmics, forces armades, servei militar i dins l'àmbit educatiu, que és l'objecte de la PNL d'avui en dia, que fa que la religió formi part del sistema educatiu; privilegis i beneficis als quals s'han de sumar les immatriculacions, possibilitats per una llei promulgada pel Partit Popular, per tal d'obtenir béns al seu favor en detriment de l'interès general.

La religió catòlica no és la única que s'imparteix als centres educatius, de fet, a la nostra comunitat la religió islàmica s'ofereix a tres centres educatius des d'enguany. Això és a causa de les lleis i acords amb altres confessions religioses, com la Llei 24/1992, de 10 de novembre, amb les esglésies evangèliques; la Llei 25/1992, de 10 de novembre, per la qual s'aprova l'acord de cooperació amb la comunitat israelita d'Espanya, i la Llei 26/1992, de 10 de novembre, de cooperació de l'Estat amb la Comissió Islàmica d'Espanya.

El que volem amb aquesta PNL és que les religions, totes, surtin de les aules públiques, que es donin en tot cas com a extraescolars per a les famílies que així ho desitgin o mitjançant una assignatura d'història de les religions.

Quin missatge donam a les famílies, als nostres fills i filles, si a classe de matemàtiques i d'història s'ha de separar l'alumnat per atendre després religió catòlica o l'islam, si entre la classe de matemàtiques a la classe d'història després s'han de separar en funció de la moral que professa cadascú? Com justifiquem que els nins i nines d'una mateixa classe se separin de l'horari lectiu general per aprendre perspectives ètiques i morals diferents? Han d'aprendre per separat el que després els ha d'ajudar a estar junts, a tolerar-se més enllà de les seves diferències?

Al nostre país el fet religiós està garantit per la Constitució, també la seva dimensió subjectiva com a llibertat de consciència, és el moment de reflexionar i revisar els acords amb les diferents confessions, alguns previs a la Constitució, per tal que l'educació pública sigui laica i amb valors, entre els quals hi ha el pluralisme, que té com a límits la seguretat pública, la salut, l'ordre públic, la protecció dels drets i llibertats, la igualtat entre dones i homes, la tolerància i la neutralitat de l'Estat.

Els centres educatius han de ser espais per al coneixement, lliures de dogmes de fe, centres de ciutadania que reforcin el futur i el valor de la democràcia. Per això, plantejam que s'han de revisar, denunciar en termes de dret internacional el concordat amb la Santa Seu que va tenir lloc entre la dictadura franquista i el Vaticà a l'any 1953, així com els acords del 1976 i 1979.

També plantejam que es puguin revisar i denunciar els diferents acords de cooperació amb la religió evangèlica, jueva i islàmica, perquè el que volem és que els centres educatius sostinguts amb fons públics siguin espais laics, de llibertat i d'igualtat, des del respecte, concòrdia i convivència de tots els éssers humans sobre allò que ens uneix i no a partir de les creences religioses particulars que ens separen.

Hem d'anar al bessó, que són en aquests acords confessionals i la referència nominal a l'Església, a la Constitució per reforçar constitucionalment la laïcitat. Fins que no ho canviem, seguirem acomplint la legalitat, que és el que fa el Govern de les Illes Balears i aquest Grup Parlamentari Socialista.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cano. Pel Grup MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Mas.

EL SR. MAS I TUGORES:

Gràcies, president. S'ha dit pràcticament tot, però..., és clar, quan la religió surt del seu espai natural, que són els temples i les famílies, i entra a les aules, entra en política o entra a l'exèrcit, és quan es perverteix la religió, que és una cosa com a molt espiritual i personal de cada un o familiar, i es mesclen els interessos, i no és el seu espai natural, i no és bo per a la societat que s'intoxiquin espais que no són naturals, és com l'aigua i l'oli: no s'avenen. Per tant, la religió i les escoles o la religió i la política no s'avenen, no arriben a lligar, no arriben a lligar mai, perquè la religió -com dic- és una cosa molt personal, molt espiritual, i és de cadascú i de cada família, i perverteix els espais que no són naturals als quals s'acosta.

El fet que la religió sigui a l'escola al cap i a la fi és conseqüència de l'ambició d'una religió concreta, no, de totes les religions, és conseqüència d'aquesta ambició per voler arribar fora dels seus espais naturals -que són els temples- al màxim de gent possible, i abduir-la per les seves creences i per les seves històries.

Per tant, que un Estat no promogui que les religions siguin a les aules, és el més normal del món, és a dir, el que no és adequat és que els estats promoguin que les regions siguin a les aules, això és el que no és adequat ni és natural, a les escoles es va a aprendre però no a ser, ja dic, adoctrinats per qüestions que no són educatives, perquè ens entenguem.

Per tant, aquesta proposició no de llei és que ja no l'hauríem d'haver de fer, els estats no haurien de tenir aquests acords amb les religions, per tant, la fem perquè no ens queda més remei, perquè, efectivament, les religions són als espais que no els són naturals i perverteixen aquests espais. Per tant, des de la

naturalitat fem aquesta proposta, perquè no ens queda més remei, perquè el normal, com dic, seria que no hi fossin.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Mas. En torn de fixació de posicions, pel Grup Popular té la paraula la Sra. Durán.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Moltes gràcies, president, molt bona tarda, diputades i diputats. Davant aquesta PNL, anomenada laïcitat i sobre les propostes contemplades, he de dir que cinc minuts no donen per fer un debat seriós sobre la postura de si és bo, natural, adequat, encertat, convenient, precís, oportú o legal, treure l'ensenyament de les religions de les escoles sostingudes amb fons públics. Debat que sí s'ha produït a altres àmbits i des de molts vessants, i també dins l'àmbit educatiu. Seria necessari, com deia, un debat sense demagògies fàcils, ni dogmes populistes, ni postulats esbiaixats, i que n'hi ha prou a llegir l'exposició de motius per veure que seria impossible.

Ens parlen en aquesta PNL, i també ho ha fet la portaveu d'educació de Podem, d'estadístiques del CIS, ho argumenten segons una estadística del CIS, òrgan que s'ha encarregat de desprestigiar el Sr. Tezanos, sobre quin és el nombre d'espanyols que va a missa diària, i ho fan intentant que tinguin relació amb l'elecció dels pares en què els seus fills tinguin una assignatura de religió o tinguin ensenyament de religions i, supòs, que en aquest cas es refereixen a la religió catòlica, perquè de l'única enquesta que parlen és sobre si van o no van a missa.

Creiem que és totalment errònia aquesta visió i, a més, obliden per complet la resta de religions. I, a més, obliden que una enquesta, una estadística, mai no podrà privar d'un dret als ciutadans, espanyols en aquest cas.

Ens treuen la dictadura de Franco i que va fer que fos obligatòria la religió catòlica a tots els centres escolars i que, a més, va impulsar els centres religiosos i, escolti'm, és que, a part que ens trobam a l'any 2022, segle XXI, a veure, jo vaig néixer..., quan jo vaig néixer, que ja fa 55 anys, ja hi havia llibertat religiosa, ja hi havia llibertat religiosa; és a dir, parlam de després de l'any 1967, ja hi havia llibertat religiosa. I vostès ara ens tornen treure el Sr. Franco i, ja dic, vostès han governat moltes vegades, sobretot el Partit Socialista, i si hagués tenguut la majoria necessària, hagués pogut canviar perfectament en el Congrés el que ara duen aquí, miri si hi ha anys.

Per tant, nosaltres ens centrarem en el que consideram primordial i imprescindible, i sobretot, d'obligat compliment, que són els drets que ens atorga als espanyols la nostra Constitució, és un dret constitucional, l'article 27.3 afirma que els poders públics garanteixen el dret que assisteix als pares perquè els seus fills rebin la formació religiosa i moral que estigui d'acord amb les seves pròpies conviccions; el dret, per tant, és dels pares, no de l'església, per això és d'oferta obligatòria, però d'elecció voluntària.

I a això d'elecció voluntària ho vull repetir una, dues i tres vegades, perquè s'ha parlat aquí molt de llibertat, d'espais de llibertat, i la llibertat d'elecció on la deixam? Ho reconeix la Constitució, però hi passam per sobre, no interessa.

A més, m'ha cridat molt l'atenció que defensen precisament aquesta postura i parlen de pluralisme, parlen de tolerància, parlen de diversitat i parlen de llibertat, quan, precisament, el que volen llevar aquí és això, perquè la llibertat d'elecció dels pares, avui per avui, no tenen cap problema, un pare... -vostè, Sra. Cano, si no vol- que els seus fills, amb total llibertat, no tenguin per què tenir cap tipus d'ensenyança religiosa.

L'article 27.2 diu que l'educació tindrà per objecte el ple desenvolupament de la personalitat humana, en el respecte als principis democràtics de convivència i els drets de les llibertats fonamentals, i he de dir que no són pocs els que defensen que el fet religiós és fonamental per a aquest ple desenvolupament. És importantíssim el punt específic de modificar la Constitució Espanyola, punt que jo no l'he trobat, pensava que vostès dirien que instaven els partits que donen suport al Govern d'Espanya que cerquin la majoria necessària per canviar la Constitució Espanyola.

Com tampoc no han presentat aquesta proposta al Congrés -mirin que l'he cercada- i molt manco, estic convençuda, no aniria signada pel PSOE.

I evidentment, a la defensa de la lliure elecció dels pares de l'oferta educativa millor per als seus fills, els anim que mirin les dades de percentatges d'elecció de religió per part dels pares, per exemple, poden començar per Andalusia, on el PSOE ha governat dècades, o també poden demanar-les al Govern de les Illes Balears, al Sr. Martí March, i els donarà els percentatges i les estadístiques de les eleccions dels pares, no dels que anam a missa o no anam a missa, sinó dels pares que, lliurement, han elegit una determinada opció per als seus fills.

No s'ha d'oblidar que la religió és un coneixement cultural, per cert, és essencial per entendre les nostres arrels, la història, és d'ampla tradició no just a Espanya, sinó també a la resta de països del nostre entorn.

S'ha de dir que a la llei d'educació hi havia una esmena que es va presentar per part -la llei d'educació de les Illes Balears, la LEIB, que s'ha aprovat fa molt poc temps-, hi havia una esmena per part de Podem...

EL SR. PRESIDENT:

Hauria d'anar acabant, Sra. Durán.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

... -sí-, esmena que va votar en contra el PSOE, que va votar en contra la Sra. Cano, d'aquesta esmena, de la religió, per què? Perquè varen dir que no es podia fer perquè hi havia la Constitució Espanyola.

Per tant, llibertat i compliment de la llei sempre. I si volem ser plurals i si volem ser tolerants, si volem educar en

tolerància, de veres que l'ensenyament de les religions no fa cap mal, tot el contrari.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Durán. Pel Grup Parlamentari Ciudadanos té la paraula la Sra. Guasp.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

Sí, gràcies, president. Yo, es que estaba recordando, y tengo aquí el *Diario de Sesiones*, lo que dijimos todos los grupos parlamentarios el día que VOX nos presentó su moción sobre la religión islámica en el pleno, y yo es que, a mí esta incoherencia, lo saben ya, siempre hago mención, esta incoherencia no creo que sea buena para nadie, pero menos para la política. Es curioso ver lo que dijo el Grupo Podemos, ese día, la Sra. Sans matizó que España es un estado aconfesional, muy diferente, Sra. Santiago, de lo que es un estado laico, no creo que a estas alturas le tenga que explicar a una diputada la diferencia entre laicismo y aconfesional. También me extraña que el Partido Socialista confunda un estado aconfesional con un estado laico.

Ese día, la Sra. Sans, de Podemos, habló y dijo, afirmó, que España era en un estado aconfesional y también dijo que “se debían tener las mismas garantías el islam *que qualsevol altra religió i si el currículum educatiu inclou la formació en religió potser haurem de pensar que hem d'incloure les altres confessions al currículum per garantir drets que sembla que és una qüestió de la qual ens oblidem*”, y podría seguir con todos los grupos que me han precedido en el mismo sentido.

Yo les pediría más rigor y más coherencia a la hora de defender los intereses de los ciudadanos de Baleares.

Ciudadanos dijimos lo mismo el día de la moción de VOX que lo que voy a decir hoy en aquesta comisión. Y dejando, pues, aparte esa demagogia, y yo, de verdad, querría decir a la izquierda que echo de menos esa izquierda marxista, esa izquierda socialista que defendía la esencia marxista, como digo, ocupándose de los problemas reales de la calle, y no esta izquierda identitaria porque luego otros les aseguro que están ocupando ese terreno que está dejando la izquierda y luego serán también responsables.

Pero miren, los acuerdos de la Santa Sede, que se firmaron en 1979, reformaron el concordato de 1953, que ustedes aquí dicen que está vigente. Ya les puedo decir que no.

Desde Ciudadanos estamos de acuerdo en actualizar la normativa del 80 en materia de libertad religiosa, y estaríamos de acuerdo en revisar esos acuerdos con la Santa Sede, para buscar un nuevo marco de relación entre el Estado y la Iglesia Católica. Estamos de acuerdo en revisar, que es lo que se debe hacer y lo que, por cierto, estaba en acuerdos de gobernabilidad con el Partido Socialista, pero ya les digo que este Partido Socialista ha dejado de ser lo que era hace muchos años.

Estaba fijado en revisar, no dejar sin efecto, como ustedes dicen en el punto número 1.

Y también, para ser puristas, el punto 1 y el punto 2 de esta proposición no de ley no tiene lugar en esta Comisión de Educación, esto deberían haberlo instado en la Comisión de Asuntos Institucionales, que quede muy claro, que es que esto no tiene nada que ver el punto 1 y el punto 2 con la educación, y esto quiero que quede muy claro en el *Diario de Sesiones*. Los puntos 1 y 2, es impertinente, no ha lugar en esta PNL sobre educación, ustedes incluyen churras con merinas en cuanto al tema de la religión católica. Y ustedes, en el segundo párrafo, sí que admiten que España es un estado aconfesional, sin embargo hacen un discurso del laicismo de este país.

Miren, como estado aconfesional nos basamos, y debemos basarnos, uno, en la libertad religiosa, en la libertad y en la tolerancia y el respeto, para respetar todas las religiones, como defendieron en el Pleno de noviembre de 2021, porque es un estado aconfesional y porque no es un estado laico se deben respetar y proteger todas las religiones, por si no lo tenían... o por si no lo sabían.

Además, a mí me resulta chocante el discurso, el mensaje que ha dado la Sra. Cano, es que ustedes se cargan el artículo 27 por completo, ¿cómo van a garantizar lo que recoge nuestra Constitución en el artículo 27? Miren, dice: “Los poderes públicos garantizarán el derecho que asiste a los padres para que sus hijos reciban la formación religiosa y moral que esté de acuerdo con sus propias convicciones”, este era el artículo que todos ustedes, en noviembre de 2021, ante la PNL de..., ante la moción de VOX, alegaron, igual que yo -igual que yo- para votar en contra de esa moción y garantizar el derecho...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. guasp.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

... -sí, ya voy acabando- y garantizar el derecho que asiste a las familias islámicas a que sus hijos también estudien en esa religión.

Y a mí me parece enriquecedor todas las regiones y porque yo defiendo la libertad individual por encima de todo como causa principal...

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sra. guasp.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

... votaremos en contra de esta PNL.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. En torn del Grup Parlamentari VOX-Actua Baleares té la paraula el Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. “Españoles, Franco ha muerto”, eso dijo Arias Navarro al principio de su intervención, el 20 de noviembre de 1975, y parece que ustedes se lo han encontrado ayer por la noche tomándose unas cañas en Santa Catalina, porque se pasan el día..., es que todas sus PNL... tienen ustedes una obsesión con el régimen anterior que es, yo diría que antinatural, pero, bueno, allá ustedes con sus mantras.

A ver, en contra de lo que creo que le he oído decir a la Sra. Guasp, el Concordato de 1953 sí sigue vigente, sigue vigente porque no ha sido denunciado ni roto este acuerdo, y se han producido una serie de modificaciones que se pactaron, además, de una manera... discreta o secreta para adecuar el Concordato a la Constitución que se iba a aprobar en España, principalmente el tema de la libertad religiosa.

Hay que recordarles, porque parece que algunos se olvidan, que el Concordato no es entre el Estado y la Iglesia católica, es entre el Estado español y la Santa Sede, que es un país reconocido por España, por eso tenemos dos embajadores en Italia, uno ante el Gobierno italiano, otra ante la Santa Sede, recientemente además se acaba de nombrar a la Sra. Celaá, antigua ministra de Educación, que educó a su progeñie en las Hermanas Irlandesas, como embajadora ante la Santa Sede.

Denunciar, como ustedes piden, un tratado internacional de manera unilateral, que eso es denunciar un tratado internacional, supone ruptura de relaciones diplomáticas con el estado con el que se rompen los tratados. ¿Se han parado un segundo por lo menos a pensar lo que están ustedes proponiendo, romper relaciones diplomáticas con la Santa Sede, que es lo que sucede cuando se denuncian por parte, y no por acuerdo, tratados internacionales?

Por otra parte, ustedes son ajenos a la realidad, porque nos dicen en uno de sus puntos: “las escuelas sostenidas con fondos públicos”, ahí han sido muy hábiles porque primero nos hablan de la educación pública y luego nos cuelan lo de “sostenidas con fondos públicos”, ¿por qué? Porque incluye a las escuelas concertadas, evidentemente.

Claro, si los 2.586 colegios religiosos que hay en este país y el millón y medio de estudiantes que en ellos estudian, mañana se vieran en la calle, porque ustedes rompen este acuerdo, no tendríamos barracones, tendríamos a los chavales estudiando en tiendas de campaña o a la intemperie, porque si ustedes no son capaces de dar aulas suficientes a los alumnos que dependen de la escuela pública, ya me dirán dónde van a meter de la noche a la mañana este millón y medio de chicos que quieren cuyos padres, ejerciendo su derecho constitucional reconocido, eligen ese tipo de educación. Pro es que el 60% de los alumnos eligen la religión católica en las escuelas públicas, y ustedes también les quieren negar este derecho a los alumnos y a los padres.

Luego, hemos escuchado aquí creo algo así como “religión y educación no ligan”, pues mire, gracias a la religión, gracias a la religión, a Santo Tomás y a San Agustín, nosotros conocemos hoy a Platón y a Aristóteles, porque si no hubiera sido por la inmensa labor que a lo largo de eso que algunos

llaman los siglos oscuros, realizó la Iglesia de sostener y mantener el patrimonio cultural de Occidente, se habría perdido la práctica totalidad. O sea lo de que religión y educación no ligan, gracias -gracias- a la religión, ya digo, hoy en día preservamos gran parte de nuestro patrimonio cultural.

Y que nos venga a decir el señor de MÉS que a los colegios se va a aprender y no a adoctrinar, yo se lo compro, yo se lo compro, a los colegios se va a aprender y no a adoctrinar,...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... que es lo que a ustedes les gustaría hacer constantemente en todas las leyes, incluida la Ley de educación que acaba de aprobar este parlamento, lo que ustedes quieren es adoctrinar en lugar de educar.

Evidentemente votaremos en contra de esto, que -ya digo- es un sinsentido, un sinsentido jurídico, un sinsentido práctico porque ni aunque lo quisieran hacer tendrían ustedes capacidad para atender a todos los alumnos que se quedarían sin escuela, es contrario a los preceptos constitucionales, es contrario a la propia esencia de cómo se ha constituido en nuestra nación, que recoge que es un estado aconfesional, pero que también habla específicamente y de la única religión que habla nuestra Constitución es precisamente de la Iglesia católica, porque se tiene en cuenta que la inmensa mayoría de este país es católico, incluso aquellos que no son creyentes muchos van con fervor a la Semana Santa, a las fiestas de San Sebastián, a las fiestas patronales, toda, toda la esencia de nuestra nación y de nuestra cultura está impregnada de cristianismo...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

... incluso para aquellas personas que no creen.

Y con esto acabo, Sr. Presidente. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rodríguez. És el torn del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes, té la paraula la Sra. Pons.

LA SRA. PONS I SALOM:

Gràcies, president, senyores i senyors diputades. Jo seré molt breu, perquè crec que ja s'han dit moltes coses, algunes, segons el nostre punt de vista, més encertades i les altres manco.

Ja s'ha dit aquí que la Constitució Espanyola, la Carta Magna, diu a l'article 16 que es garanteix la llibertat ideològica, religiosa i de culte; que cap confessió no tindrà caràcter estatal; que els poders públics tendran en compte les creences religioses de la societat espanyola i mantendran les conseqüents relacions de cooperació amb l'església catòlica i la resta de confessions.

Jo crec que aquí hi ha diferents discursos, que ens crida una mica l'atenció, és a dir, uns no volen religió catòlica, la resta volen religió catòlica, però, un moment, aquest acord del que parlem tots els grups parlamentaris de l'any 79 eren fins a quatre religions que es podien donar, i que és el que passa ara en aquesta comunitat: religió islàmica, jueva i evangèlica. Molt bé, idò, en volem una, però no volen la resta, o burro o barra, o ho volem tot o no volem, això és el que diu la llei.

Nosaltres, des del nostre grup parlamentari, pensam i som partidaris de la història de les religions, perquè creiem que s'ha d'adoctrinar a casa i s'ha d'ensenyar a l'escola, nosaltres seriem més partidaris d'això.

I també creiem que s'ha de fer una revisió profunda d'aquesta carta magna, perquè, com hem vist, és una mica antiga, diguem-ho així.

En qualsevol cas, en aquest punt El Pi, Grup Parlamentari El Pi, es pot abstenir a aquesta iniciativa en aquest moment, però crec que hi ha coses que s'han de canviar. I ho torn repetir: o burro o barra, o volem religió..., si en volem, la volem per a tots, si no, i totes aquelles confessions que la demanin, sinó no en volem per a ningú. I aquest és un meló que s'haurà d'encetar en aquesta societat més tard o més prest.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Pons. Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President. Vivim en un temps que es mou entre incultura i el silenci respecte del fet religiós i que una gran part de les manifestacions religioses tenen a veure amb la dogmàtica, amb la doctrina, amb la moral, amb el que Déu ha dit.

Si conceptualment un estat aconfessional és aquell que no reconeix com a oficial cap religió i un estat laic és el que advoca per la independència de qualsevol confessió religiosa, res d'açò no es produeix al nostre país, on la omnipresència del catolicisme en actes institucionals el converteix de facto en la religió oficial de l'Estat. Com, per exemple, quan fas la declaració de la renda, tenim dues finestretes, no?, i una és per a l'església i una altra per a *fines sociales*, torna a sortir l'església. És clar, és que no me'n recordava que calia seguir recaptant per l'església encara una mica més.

Nosaltres votarem a favor d'aquesta iniciativa, sense cap dubte, deixant ben clar que el laïcisme no té cap interès a negar Déu, ni rebutjar el fet religiós, ni combatre les creences de les religions, de fet, entenem que el laïcisme hauria de ser una posició compartida i col·lectiva entre creients i no creients, entre catòlics i budistes, entre agnòstics i ateu per conuiu i respectar les diferents formes de viure.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Font. Per contradiccions tenen la paraula els grups proposants, per Unidas Podemos té la paraula la Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I CAMACHO:

Gracias, presidente. Efectivamente, Sra. Durán, para este tema hace falta un debate serio, es cierto, 45 minutos, o lo que tengamos aquí de máximo, no da para esta cuestión. Lo que es importante es que el debate ahora mismo, en el tiempo que se tiene, que es finito y que necesita una respuesta, se centra en una cuestión fundamental y muy importante: ¿ustedes quieren que se siga dando religión en las escuelas, sí o no? La respuesta es sí, quieren que se siga dando religión en las escuelas.

No pasa nada, es una opción absolutamente legítima, no es la nuestra, no es la nuestra, y con esto respondo también a la Sra. Guasp.

Es verdad, es cierto, y mi compañera tenía razón, el Estado español es un estado aconfesional, no creo que haga falta que yo le tenga que explicar a usted que este título habla de laicidad, precisamente porque el futuro al que nos queremos enfrentar es a la laicidad del Estado. No creo que se lo tenga que explicar, vuelvo a repetir.

Y nos alegramos muchísimo de que haya libertad religiosa, nos alegramos muchísimo de que haya muchísimas libertades y, sobre todo, nos alegramos también de que haya Constitución Española, de lo que no estamos tan contentas es de que la Constitución siga inmóvil desde 1978, estamos a 2020, creo que yo tengo también el derecho a votar esa Constitución, igual que posiblemente lo tuvo usted o sus padres, no quiero meterme con su edad.

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

Entendemos el desconcierto...

EL SR. PRESIDENT:

No s'interrompin, per favor.

LA SRA. SANTIAGO I CAMACHO:

... no obstante, entendemos el desconcierto que tiene el Partido Popular con el Partido Socialista; también, honestamente, también es la nuestra, pero lo cierto es que tenéis algo en común: ambos partidos no aceptasteis nuestra enmienda de sacar la religión de la Ley de educación, en eso sí que en algunas ocasiones os ponéis de acuerdo, pero en este caso, es cierto que hemos presentado esta iniciativa. Todo el mundo a veces cabalga contradicciones.

Si los padres o las madres quieren usar su libertad, yo tengo algo que decir, pueden usarla, pueden usar la libertad de que sus hijos y de que sus hijas reciban una formación religiosa, y si lo consideran yo puedo también, y en su momento lo haré si hace falta, luchar para que esos padres puedan tener esa libertad religiosa, pero por lo que no voy a luchar es que esa

libertad religiosa de esos padres la paguen los míos, como ustedes comprenderán, si estamos hablando de dinero que sale de los bolsillos de todos y de todas, es injusto que una opción privada sea sufragada por los bolsillos de todos y de todas, es muy injusto para mis padres y para los padres de las personas que no creen en ninguna religión.

¿Quién prohíbe que haya religión? Nadie. Desde luego este grupo parlamentario no lo prohíbe, sin embargo, estamos proponiendo que se haga en los espacios que corresponde. A ustedes que les gusta tanto el orden, estamos tratando de ordenar, lo privado para lo privado, la religión, lo público para lo público. No desordenen ustedes.

Respecto a lo que decía la Sra. Guasp, mire, yo no soy marxista, usted no sabe lo que..., las teorías de Marx evidentemente no están mal, pero en ningún momento contempló a las mujeres como fuerza de trabajo, nos estuvo invisibilizando muchísimo, yo no soy marxista; si usted me lo permite, y no quiero tener que explicárselo, soy abiertamente feminista.

Respecto a los puntos 1 y 2, son precisamente esos acuerdos los que dan el poder a la Iglesia, los que otorgaron un poder incalculable a la Iglesia para tomar parte en la educación. Tampoco creo que haga falta que yo le expliqué eso. Entonces, el resumen de Ciudadanos es el mismo del Partido Popular y el mismo de VOX, quieren seguir manteniendo curas y crucifijos en las escuelas.

Respecto a lo que comentan, en resumen, ustedes, yo lo lamento mucho, pero ustedes no están defendiendo la libertad, están haciendo lo que siempre han hecho, están protegiendo a los poderosos y están protegiendo a la Iglesia, que ha sido siempre su gran aliado para ganar las elecciones, gran aliado de los gobiernos, inspirador fundamental de muchas de sus políticas, sin ir más lejos, en el 97 Aznar dio campo ancho a que la Iglesia se apropiara de los bienes públicos como quiso, con tal descaro que hace menos de un mes o un mes hasta 1.000 propiedades en Baleares habían sido ocupadas por la Iglesia.

Y no se trata de romper relaciones con un país que está reconocido por la Iglesia, se trata, como dice esta iniciativa, de adecuar los pactos que son del 53, que son del 76, del 79 y demás, o sea, tienen pues ya muchísima solera, al 2020, a los tiempos que estamos, solamente estamos pidiendo adecuarlos -adecuarlos-, y luego, como nuestra opción, y un futuro que va a venir es la laicidad del Estado como el resto o como muchas potencias, grandes potencias europeas.

De acuerdo con la historia de que se imparta la historia de las religiones...

EL SR. PRESIDENT.

Vagi acabant, Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I CAMACHO:

... muchas gracias a los grupos parlamentarios que van a votar a favor, lamentamos que no sean todos. Y nada, gracias

igualmente por participar en este debate que requiere mucho más tiempo.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies Sra. Santiago. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Cano.

LA SRA. CANO I JUAN:

La coherència d'una democràcia constitucional exigeix d'un compromís ferm amb la laïcitat de l'Estat, i així hauria de figurar, hauria de figurar, no és que figuri, jo crec que en el debat d'avui hauríem d'entendre perfectament que parlem de futur, què és el que voldríem, és una projecció, és un plantejament polític, un posicionament filosòfic i ideològic, més enllà de la legislació que tenim o de la Constitució que transcendeix la normativa actual, i crec que ho hem deixat prou clar, i que confonen els plànols -i ho he comentat a l'anterior intervenció-, el Grup Parlamentari Socialista és absolutament escrupolós amb la legalitat.

Ara, tenim tota la llibertat de poder defensar plantejaments polítics, de poder configurar una nova realitat, i mentre no arribem a aquesta nova realitat, per suposat, que complirem la legalitat aquí i a totes bandes, però jo crec que el debat d'avui és en aquests termes, de fer un posicionament polític, d'aprofundir en la laïcitat del nostre Estat, perquè ens trobam en un Estat de semi laïcitat, d'una laïcitat que és imperfecta. I tant que sabem diferenciar entre Estat aconfessional i laïcitat, Sra. Guasp!, una mica de respecte intel·lectual per als diputats que som aquí.

Els acords de l'Estat espanyol amb la Santa Seu, del 3 de gener del 79, conculquen aquesta aconfessionalitat formal promulgada per la Constitució, i avançar en aquesta laïcitat, això implica la denúncia, que és el terme que s'utilitza -Sr. Rodríguez- en el dret internacional, que és una revisió, i esperem que la nova etapa que s'ha obert de relacions diplomàtiques entre la Sra. Celaá i l'Estat del Vaticà, idò pugui fructificar en fer passes en aquesta línia. Aquesta és la fórmula que s'utilitza a nivell internacional, però nosaltres no som tan hipòcrites o xenòfobs, com vostès, nosaltres ho volem per a totes les religions, no només per a la catòlica, sinó per a la resta de confessions. Vostès només volen expulsar...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... -parl en aquests moments de VOX-...

EL SR. PRESIDENT:

No interrompi, Sra. Durán, no té la paraula.

LA SRA. CANO I JUAN:

... els de VOX volen expulsar únicament una confessió de les escoles públiques, i nosaltres el plantejament...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Durán, silenci.

LA SRA. CANO I JUAN:

... que fem és que volem la laïcitat, des d'un compromís polític i ètic i una defensa...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

EL SR. PRESIDENT:

Poden guardar silenci, per favor? Té la paraula la Sra. Cano.

LA SRA. CANO I JUAN:

Jo, senyora... l'he respectada, i defensam una escola pública laica com a garantia dels valors públics i de respecte de les creences privades.

Respecte l'article 27.3 de la Constitució que fa referència a la llibertat dels pares: es reivindica aquest article per justificar la religió catòlica o d'altres, a risc que cada col·lectiu religiós o ideològic reclami la seva aplicació singular. Aquest dret, que és d'una part, es pot garantir perfectament fora de l'horari lectiu o fins i tot dintre de l'horari lectiu, amb altres fórmules, com la d'història de les religions, on tots els alumnes, tots, els de les diferents confessions religioses o que no en tenen cap, poden aprendre la història de les religions i aquest patrimoni cultural que significa la religió.

En canvi, es relega, els que defensen el 27.3 de la Constitució, el que fan, és relegar i diluir el 27.2, que és la mateixa definició de l'educació; i es refereix a tots: "l'educació tindrà per objecte el ple desenvolupament de la personalitat humana en el respecte als principis democràtics de convivència i als drets i llibertats fonamentals." Si reclamam morals diferencials en -per què no?- l'assignatura d'història, perquè existís un tall neoliberal i un altre neomarxista, o una perspectiva nacionalista, o una altra universalista, o per al coneixement del medi posam a la mateixa alçada les postures creacionistes amb el darwinisme, què passaria si arribam a aquest extrem de voler tenir en compte els plantejaments morals de l'alumnat, més enllà de la religió?

No es tracta d'un debat, a més, Sra. Durán -vostè ho ha dit abans- no es tracta d'un debat entre clericals o anticlericals, sinó que parlam d'una cosa de més calat polític, que és establir un poder públic al servei de la ciutadania, considerats com a tals, i no en funció de la seva identitat, nacionalitat, en aquest cas, religió. El laïcisme no és un combat contra qualsevol forma de religiositat, sinó l'autonomia i independència de les institucions públiques respecte de qualsevol altra estructura, que rebutja la submissió del fet polític al fet religiós.

I des del màxim respecte, Sr. Rodríguez, a la tradició catòlica i al reconeixement de la seva empremta en la nostra cultura, igual que la va deixar el món grec o la Il·lustració, i hem de reclamar aquests espais des del laïcisme, perquè millora la convivència. Cal educar tothom per igual, en la convivència

i en la diversitat i el respecte a les opcions particulars, perquè el concepte de laïcitat és la proclamació de la ciutadania com a centre de la vida pública, front als patriotismes identitaris.

El meu grup és coherent i volem seguir avançant en conquestes de laïcitat, denunciar els acords amb la Santa Seu, reformular els acords confessionals tant amb la religió catòlica com amb les minoritàries, per tal que surtin de l'horari lectiu o, si estan dins, que se cerquin altres fórmules.

Advocam per...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Cano.

LA SRA. CANO I JUAN:

... un estat laic, perquè creiem en la neutralitat de l'Estat respecte de les diferents opcions de consciència particular. I això és un plantejament polític ideològic, totalment compatible amb el fet que, mentre tenguem la legislació que tenguem, i els acords siguin vigents, no en queda altra que acomplir-los escrupolosament.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cano. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Mas.

EL SR. MAS I TUGORES:

Gràcies, president. Jo el que volia explicar abans, quan he intervingut, és tan senzill com això, és a dir, treure la religió de l'escola. És tan senzill com això, la religió és una cosa familiar que té el seu espai, que és la família i els temples. Res més, no volia explicar res més.

Estudiar història i conèixer la història d'un poble, d'una nació, d'un estat, és clar que sí, vull dir, és que forma part del currículum d'història, tampoc no inventam la pólvora.

Estic content que el Sr. Rodríguez hagi pogut intervenir perquè a la primera proposició no de llei ha sortit i venia a posta per a aquesta; no venia per a res més, perquè com que no venen mai..., he dit, avui li ha fet com a il·lusió, i l'home s'ha sentit bé.

Però, jo crec que la clau és que les coses es paguen amb fons públics, és clar, aquesta és la clau, i amb doblers públics no s'ha de pagar l'ensenyament religiós. Per què? Perquè és una cosa personal, familiar, que té el seu espai, que és la família i els temples. Res més.

Quan entra a altres espais que no li són naturals, com és a aquests, com és l'escola -ho he dit- o a la política, que hem tengut exemples, o a l'exèrcit, que també hem tengut exemples -i no gaire lluïts, precisament- és quan es desvirtua tot, es perverteix.

Per tant, de què és fruit, que tinguem religió a les escoles? Ho he dit: de l'ambició per l'adoctrinament que rebem, rebem històricament, d'anys enrere. Per tant, és això.

I és cert, Franco va morir, però ho va deixar tot fermat i ben fermat, que és l'altra frase, vostè només n'ha dit una, no ha dit l'altra, ho va deixar tot fermat i ben fermat. I d'allò, això. És clar, i ara ho volem canviar, ho volem canviar quaranta anys i escaig després. Com ha dit la Sra. Santiago, jo no la vaig poder votar la Constitució Espanyola, per ventura em faria ganes poder-la votar, i des del nostre grup polític sempre ho hem demanat, vull dir, que nosaltres no hem tengut l'oportunitat, tampoc, de poder plantejar, de poder fer aquest plantejament.

I ja per acabar, jo no he volgut entrar en qüestions fosques, però hi ha molts d'alumnes d'escoles catòliques que encara tenen malsons, després d'haver passat per les escoles catòliques, i això també s'ho ha de fer mirar l'Església.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Mas. Acabat ja el debat, passarem a votar la proposició.

Vots a favor?

EL SR. SECRETARI:

7 vots a favor.

EL SR. PRESIDENT:

Vots en contra?

EL SR. SECRETARI:

4 vots en contra.

EL SR. PRESIDENT:

Abstencions?

EL SR. SECRETARI:

1 abstenció.

EL SR. PRESIDENT:

Són 7 vots a favor, 4 en contra i 1 abstenció. Per tant, queda aprovada la Proposició no de llei, RGE núm. 6544/21, relativa a la laïcitat.

I no havent-hi més assumptes a tractar, aixecam la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
